

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno DCCCLXXII. ad annum DCCCCIX.

Parisiis, 1644

Epistola LXXIII. Ioannis Papae VIII. Ad Eundem. Grauitur eum reprehendit quod in literis quas scripsit, honorem debitum apostolicae sedi non habuerit, & ne legati absque eius consensu mitterentur ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15967

EPISTOLA LXXIII.

IOANNIS PAPÆ VIII.

AD EVMDEM.

Grauer eum reprehendit quod in literis quas scripsit, honorem debitum apostolicæ sedi non habuerit, & ne legati absque eius consensu mitterentur postulauerit.

Nobili viro Lamberto glorioso comiti.

SEDEM apostolicam, quam Deus omnipotens supra petram sui nominis fundare dignatus est, non solum reges & principes terræ, verum etiam imperatores Augusti, & totius orbis domini suis apicibus, vtpote caput omnium ecclesiarum Dei, honorauerunt, dignisque præconiis eius pontifices, vicarios scilicet beati Petri apostolorum principis laudauerunt, votisque supplicibus deprecari studuerunt; & vsque in finem sæculi, Petri manente nomine ac memoria, supplicare non desinent. Quapropter audientes literas tuas quas mandastis, mirati valde fuimus super earum verbis inconuenientibus, quæ nec debitas sancto Petro laudes resonant, nec ecclesiasticis concordant regulis, vel doctrinis; cum nobis illa verba mandastis, quæ sæcularibus viris, & comparibus tuis scribere solitus es, hoc est, cum dicis nobis, Tuæ nobilitatis: vel cum dicis nobis, Monemus nobilitatem vestram: in quo luce clarius mentem vestram cognoscimus erga nos minime deuotam, sicut putabamus existere. Idcirco nostræ paternitati, tam vilibus verbis, & inconuenientibus sermonibus scribere audaci potius quam sincera mente voluistis: & mirum non est, quia de amaro fonte dulcis aqua non hauritur. Porro quia dixistis, quod sine consensu tuo nostras legationes nunquam mittere deberemus vsusque hoc non fuerit, nec literis legitur, nec a quoquam superstite vnquam fuisse reminiscitur factum: & ideo sedes apostolica libera semper existens liberam vbique suam mittit legationem, habens Domini auctoritatem dicentis: *Ego pro te rogaui Petre, ut non deficiat fides tua: & tu aliquando conuersus confirma fratres tuos.* LUC. XX. De his autem quæ olim dicta sunt inter nos, pro diuersis ac multiplicibus contrariis, & aduersitatibus, nec non &

corporis incommoditatibus, quas quotidie patimur, nobis aliquid considerare, vel pertractare non licet. Nos tamen, si prudentiam vestram in nostris profectibus, & utilitatibus ecclesiæ Romanæ cognouissemus deuotam existere, nostramque voluntatem prompte perficere, loco vos filii dilectique cuperemus retinere amici; & ea quæ vestrae salutis ac prosperitati essent vtilia, grato sane animo perficeremus: sed quia vos, nobis relictis, in partem contrariam inclinatos videmus; non solum obstupescimus, sed etiam a vestrae amicitia nos similiter declinamus consortio, quod pro Dei amore valde retinere volumus carum. Hanc præterea epistolam nostram secundum morem per Longobardum fidelem vestrum, & literarum delatorem vestrarum, vobis mandare volumus; sed ille a nobis eas recipere, vestraeque noluit deferre sagacitati: sed sicut & antiquus vsus exigit, & ratio manifesta fieri declarat. Data vt supra.

Aliquid
deest.

EPISTOLA LXXIV.

IOANNIS PAPÆ VIII.

AD GVAIFERIVM PRINCIPEM SALERNITANVM.

Hortatur vt in sua integritate perseueret, & Amalfitanos corripiat, quod auxilium nauale non miserint, & nimia calliditate in se vtantur.

Amantissimo filio Guaisferio principi.

DEVOTIONEM igitur animi tui ex die qua te cognoui paucis verbis explicare non possum: hoc tamen veraciter scimus, quia apud Deum & apud nos tibi omnia salua referuantur tempore opportuno. Idcirco momentes hortamur, & rogando iubemus, vt in semel tua percepta bonitate perseueres. Quoniam scriptum est: *Non tardat Dominus promissum suum, donec adimpleatur quod locutus est:* & ideo nosse gloriam tuam cupimus, quia ex parte Amalfitanorum nullum nobis iuxta condictum placitum studuerunt præbere adiutorium nauali certamine a Traiecto vsque Centumcellas. Insuper quadam calliditate asserunt, non in decem millium tantum manuforum, sed & in duodecim millium fuisse nostram promissionem:

1. Petr. 3.